

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ नष्टं अदृश्यं त्वंगतं लीनमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 ते तत्र धिष्ठितास्तैषां सर्वतद्वचनं रहः ॥ दुर्योधनवचश्चैव शुश्रुवुः संगता मिथः ॥ २५ ॥ तेपि सर्वे महेश्वासा अयुद्धार्थिनि कौरवे ॥ निर्वधं परमं चक्रुस्तदा वै युद्ध
 कां क्षिणः ॥ २६ ॥ तांस्तथा समुदीक्ष्याथ कौरवाणां महारथान् ॥ अयुद्धमनसं चैव राजानं स्थितमंभसि ॥ २७ ॥ तेषां श्रुत्वा च संवादं राज्ञश्च सलिले सतः ॥ व्याधा
 भ्यजान नृराजेंद्रसलिलस्थं सुयोधनं ॥ २८ ॥ ते पूर्वपांडुपुत्रेण पृष्टात्थासन् सुतंतव ॥ यदृच्छोपगतास्तत्र राजानं परिमार्गता ॥ २९ ॥ ततस्ते पांडुपुत्रस्य स्मृत्वा त
 द्वाषितंतदा ॥ अन्योन्यमब्रुवन् राजन्मृगव्याधाः शनैरिव ॥ ३० ॥ दुर्योधनं ख्यापयामो धनं दास्यति पांडवः ॥ अव्यक्तमिह नः ख्यातो हृदे दुर्योधनो नृपः ॥ ३१ ॥
 तस्माद्गच्छामहे सर्वे यत्र राजायुधिष्ठिरः ॥ आख्यातुं सलिले सुसंदुर्योधनममर्षणं ॥ ३२ ॥ धृतराष्ट्रात्मजं तस्मै भीमसेनाय धीमते ॥ शयानं सलिले सर्वे कथयामो
 धनुर्धते ॥ ३३ ॥ स नो दास्यति सुप्रीतो धनानि बहुलान्युत ॥ किं नो मांसेन शुष्केण परिक्लिष्टेन शोषिणा ॥ ३४ ॥ एवमुक्त्वा तु ते व्याधाः संप्रहृष्टा धनार्थिनः ॥ मांस
 भारानुपादाय प्रययुः शिबिरं प्रति ॥ ३५ ॥ पांडवापि महाराजलब्धलक्षाः प्रहारिणः ॥ अपश्यमानाः समरे दुर्योधनमवस्थितं ॥ ३६ ॥ निरुतेस्तस्य पापस्य ते पारं
 गमनेऽप्यवः ॥ चारान्संप्रेषयामासुः समं तात्तद्रणजिरे ॥ ३७ ॥ आगम्य तु ततः सर्वे नष्टदुर्योधनं नृपं ॥ न्यवेदयंत स हिता धर्मराजस्य सैनिकाः ॥ ३८ ॥ तेषां तद्वच
 नं श्रुत्वा चाराणां भरतर्षभ ॥ चिंतामभ्यगमत्तीव्रां निशश्वासचपार्थिवः ॥ ३९ ॥ अथ स्थितानां पांडूनां दीनानां भरतर्षभ ॥ तस्माद्देशादपक्रम्य त्वरिता लुब्धका
 विभो ॥ ४० ॥ आजग्मुः शिबिरं हृष्टा हृष्ट्वा दुर्योधनं नृपं ॥ वार्यमाणाः प्रविष्टाश्च भीमसेनस्य पश्यतः ॥ ४१ ॥ ते तु पांडवमासाद्य भीमसेनं महाबलं ॥ तस्मै तत्सर्व
 माचख्युर्यदृत्तं यच्च वै श्रुतं ॥ ४२ ॥ ततो वृकोदरो राजन् दत्त्वा तेषां धनं बहु ॥ धर्मराजाय तत्सर्वमाचक्षे परंतपः ॥ ४३ ॥ असौ दुर्योधनो राजन् विज्ञातो मम लु
 ब्धकैः ॥ संस्तभ्य सलिलं शेते यस्यार्थं परितप्यसे ॥ ४४ ॥ तद्वचो भीमसेनस्य प्रियं श्रुत्वा विशांपते ॥ अजातशत्रुः कौंतेयो हृष्टो भूत्सहसोदरैः ॥ ४५ ॥ तं च श्रुत्वाम
 हेष्वासं प्रविष्टं सलिलहृदे ॥ क्षिप्रमेव ततोऽगच्छन् पुरस्कृत्य जनार्दनं ॥ ४६ ॥ ततः किल किलाशब्दः प्रादुरासीद्विशांपते ॥ पांडवानां प्रहृष्टानां पंचालानां च सर्व
 शः ॥ ४७ ॥ सिंहनादांस्ततश्चक्रुः क्ष्वेडाश्च भरतर्षभ ॥ त्वरिताः क्षत्रियाराजन् जग्मुर्द्वैपायनं हृदं ॥ ४८ ॥ ज्ञातः पापो धार्तराष्ट्रो हृष्टश्चेत्यसकृद्रणे ॥ प्राक्रोशन् सी
 मकास्तत्र हृष्टरूपाः समंततः ॥ ४९ ॥ तेषामाशु प्रयातानां रथानां तत्र वेगिनां ॥ बभूवुस्तु मुलः शब्दो दिवस्पृक् पृथिवीपते ॥ ५० ॥